

**CHRISTINA
RIDZEL**

sculpture

CHRISTINA
RIDZE

У представленаому скульптором напрямку відбувається звернення до вічної теми осягненняособистості людини, її психології, винятковості в реалістичному і абстрактному світі, не акцентуючи подробиці. Скульптор ставить перед собою складну задачу узагальнення, іносказання. Це іносказання може бути різним: яка лестить людині або несучому іронію, карикатурним або гrotескним. Головним завданням у даному новаторському сучасному напрямку скульптурної пластики – є прагнення до психологізму та узагальненню.

Скульптор ставить перед собою завдання створити психологічну взаємозв'язок об'єкта і глядача. І для того, щоб посилити і розвинути звернення глядача до внутрішнього, духовного світу людей. Автор вдається до імпровізації і сміливо експериментує з кольорово-світло-графічними елементами. Скульптор змінила мову класичного традиційного портретного жанру скульптури – вона створила якийсь симбіоз і перемістила акцент на гіпертрофічну опрацювання об'єкта.

Автор експериментує з сучасним технічним арсеналом матеріалів - це скло, пластмаса, при якому представлені образи стають багатшими і різноманітніше. Найчастіше скульптор використовує поліефірні смоли, акрил, кераміку, метал, а також бронзу, дзеркала і, експериментуючи, комбінує скульптуру з різними матеріалами, з графікою, живописом, перехід від двомірного до тривимірного. В результаті зазвичай виникає скульптурний твір - об'єкт або інсталяція.

Саме в поєднанні різних і часто незвично комбінованих матеріалів, поєднується якесь артистична форма з формою-знахідкою, за принципом обумовленості і випадковості, хаосу і порядку. Це вносить в образи неспокійне напругу і насичує неживу, здавалося б, матерію неоднозначним духовним акцентом.

Скульптор вибирає таке пластичне рішення взаємовідносин обсягів (голова, жести, руки), при якому об'єкти народжують складну «гру», притягаючи і гіпнотизуючи глядача. Об'єкти в даному просторі існують самостійно, як предмет мистецтва, пластичною мовою надаючи емоційний вплив на людину і навколоїшнє середовище.

Скульптор намагається передати відчуття людської присутності в місцях давно покинутих людьми за допомогою скульптурних конфігурацій, масштабу і пропорцій.

Автором сміливо і правдиво передаються в роботах різні психологічні стани реалістичного об'єкта, поміщеного в абстрактну середу. Будь-який об'єкт тут живе якийсь автономної реальністю з властивими тільки йому пропорціями та ілюзіями.

Спільним знаменником даної концепції є дослідження просторових співвідношень реалістичної природи об'єкта і абстрактної середовища. «Система, співвідношення обсягів і експеримент» - головна спрямованість робіт скульптора.

The direction adduced by the sculptor demonstrates appealing to the eternal subject as personality perceiving, human psychic, exclusiveness in real and abstract world without details underlining. The sculptor seeks to make a complex challenge of generalization and allegory. Such allegory can be different whether that flatters a person or that can be caricatural and grotesque. The main objective of this innovative contemporary sculpture plastic direction is the endeavour for insight psychology and generalization.

The sculptor aims to create a psychological relationship between the object and the viewer. And in order to strengthen and develop the audience appeal to the inner, spiritual world of people the author refers to improvisation and bold experimenting with colour and light graphic elements.

The sculptor has changed the language of classical traditional genre of portraiture sculpture. She created a kind of symbiosis and shifted the emphasis on hypertrophic treatment of the object.

The author is experimenting with such an arsenal of advanced technical materials like a glass and plastic, as to make presented images become richer and more diverse.

The sculptor uses most frequently polyester resin, acrylic, ceramic, metal as well as bronze and mirrors and having experimenting she combines the sculpture with different materials like graphics, painting and makes the transition from two-dimensional to three-dimensional space. This usually results in sculpture composition as an object or installation.

It is exactly the combination of different and often unusual complex materials gives a consolidation of some artistic form with form-godsend according to the principles of conditionality and randomness, chaos and order. It causes disquieted tension to images and nourishes the substance which seemed lifeless with ambiguous spiritual emphasis.

The sculptor chooses such a plastic solution of volumes correlation (head, gesturing, hands) that the objects give rise to complicated performance attracting and hypnotizing the viewer. The objects exist independently as a work of art in this space, giving an emotional impact on people and environment by plastic language.

Using sculptural configurations, a scale and proportion the sculptor tries to convey a sense of human presence in places which were abandoned by people long ago.

Various psychological states of realistic object placed in abstract environment are captured boldly and truthfully by the author. Any object is a living here in some self-contained reality with proportions and illusions which are unique only for them.

The common denominator of this concept is the study of spatial correlations between realistic nature of the object and an abstract environment. The work of the sculptor is focused mainly on "the system and volume ratio and the experiment".

“ПРИ НАДІЇ”

поліефірні смоли

“AT HOPE”

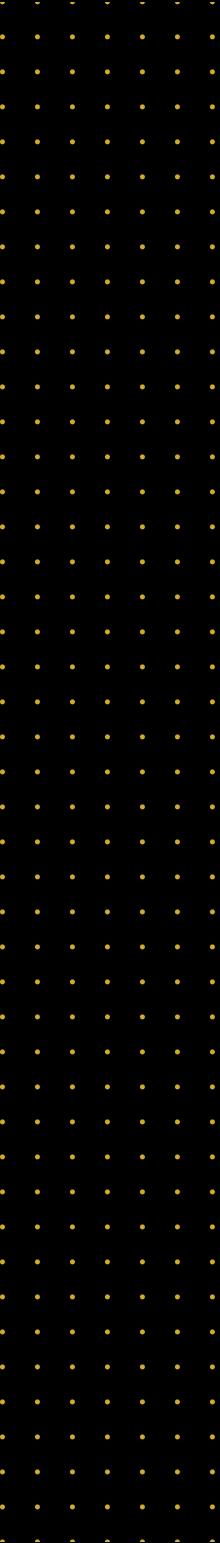
polyester resin

197x35x40 см

2014

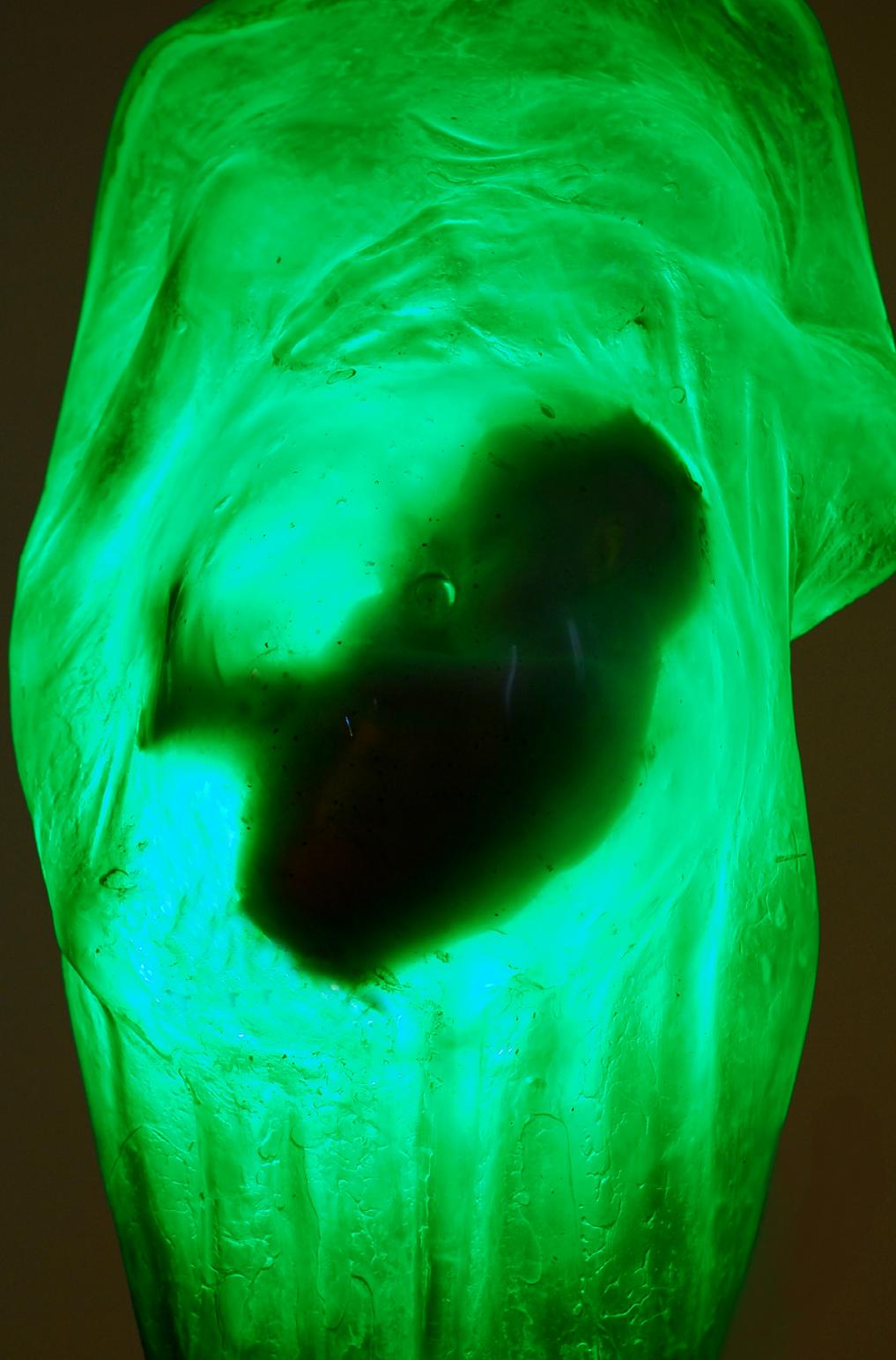
Робота «При надії...» («Вагітна») виступає наче у двох іпостасях: це і академічна скульптура – адже автор створила цю роботу спочатку у глині, мала конкретну натуру для позування, та інсталяційний об'єкт – втілення роботи у прозорий матеріал і вкладанні у тіло жінки фігурки маленького дитя (матеріал – поліефірні смоли). Твір наче переживає момент перевтілення та за сприяння світлової гамми стає символом життя та символом боротьби проти абортів, а в теперішній момент є символом за припинення війни. Застосування відеопроекції ще активніше залучає створений твір до оточуючого соціального життя і виводить за межі сухо музеїного простору.

The work called “Expecting...”(Expectant mother) can be determined from two points of view. The first one performs an academic sculpture since the author has initially created this work from clay and because she had a particular model for posing. The other one performs an installation object which is the embodiment of a transparent material and enclosure of the baby figure into woman's body (the material is polyester resin). The composition is like experiencing the moment of transformation and becomes the symbols of life and struggle against abortions due to the light range. And for the moment it is a symbol of war cessation. Video projections helps to involve created composition to surrounding social life more actively and lead it beyond the merely museum space.

“ЛЮДИ?!”

акрил

“PEOPLE?!”

acrylic

2.50x60 см

2013

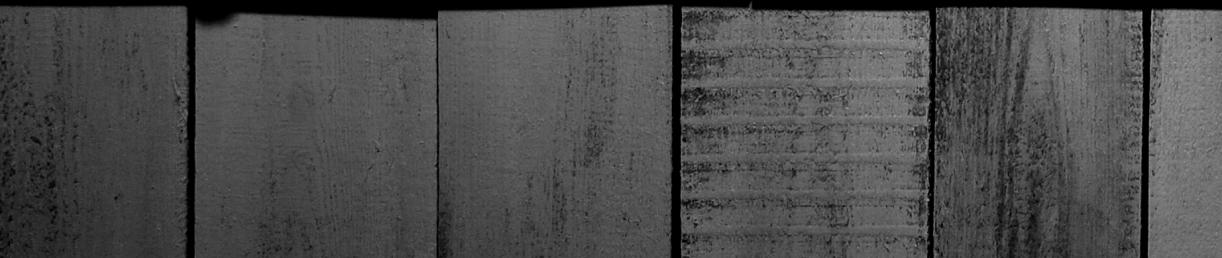
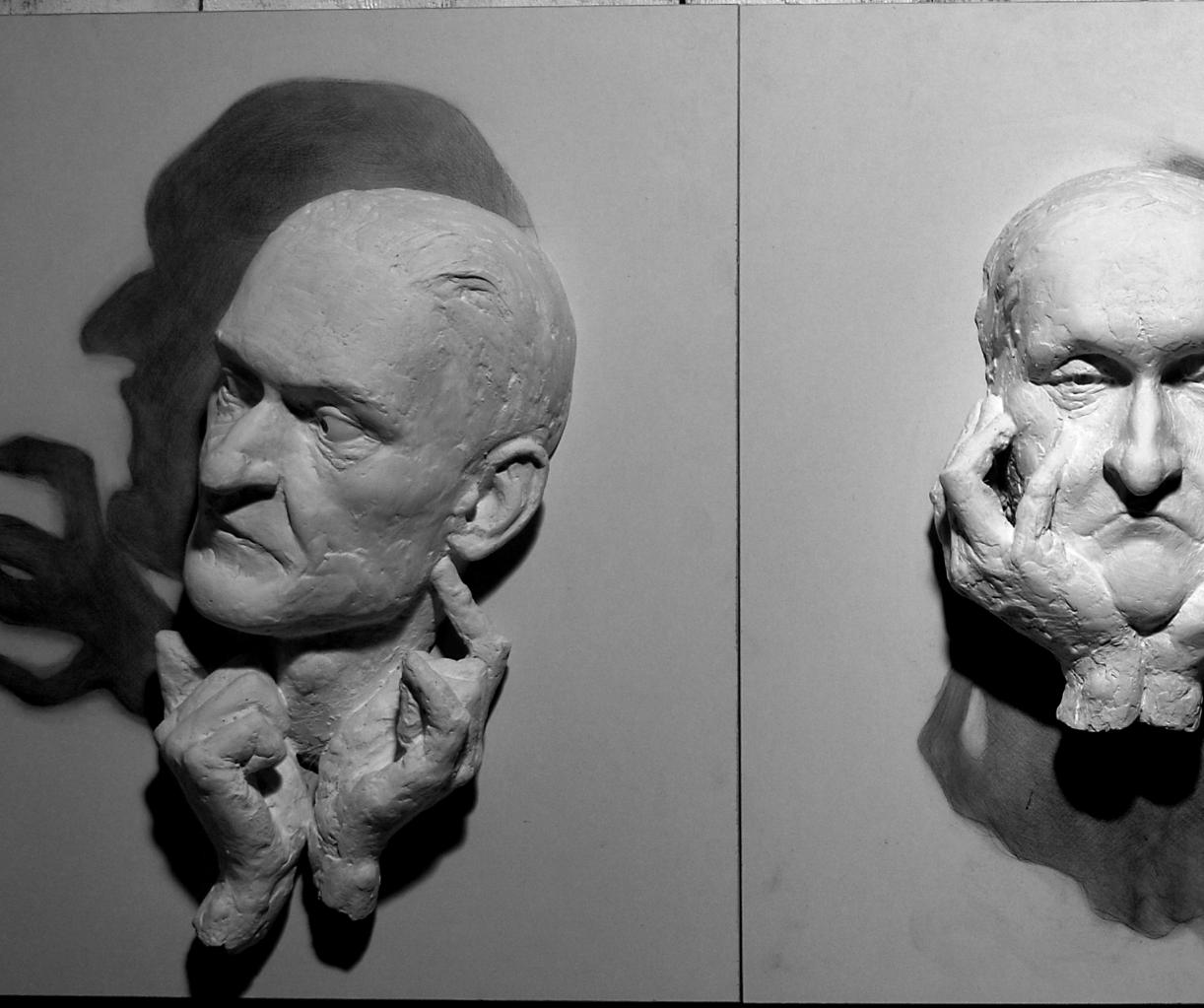
Це серія робіт проекту «ЛЮДИ?!,» на суд глядача винесені пороки, що живуть на Землі. Роботи спрямовані на почуття і емоції людей, на їх страхи і пороки, і є ще тіні – сірі, всепоглинаючі, безпросвітні і в'язкі, і липкі, що огортають... Кожен має право вибирати «себе». Скульптор вибирає таке пластичне рішення взаємовідносин обсягів (голова, жести, руки), при якому об'єкти народжують складну «гру», притягаючи і гіпнотизуючи глядача. Об'єкти в даному просторі існують самостійно, як предмет мистецтва, пластичною мовою надаючи емоційний вплив на людину і навколишнє середовище.

These series of work are represented within the project called «PEOPLE?!.» Vices that live on the Earth were presented to the judgment of spectators. The work is focused on the feelings and emotions of people, their fears and vices. And there are shadows surrounding you that are grey, overwhelming, hopeless, and viscous and adhesive. Each one has the right to choose "himself". The sculptor chooses such a plastic solution of volumes correlation (head, gesturing, hands) that the objects give rise to complicated performance attracting and hypnotizing the viewer. The objects exist independently as a work of art in this space, giving an emotional impact on people and environment by plastic language.

“БАБУСЯ”

поліефірні смоли

“GRANNY”

polyester resin

120x65x40 см

2012

Скульптура «Бабуся» – образ, всім нам відомий з дитинства, Образ подібний до чистого «полотна», складинки якого демонструють енергію, динамічність, витримку і терпіння. Руки...натруджені, втомлені, вкриті «павутинням» зморшок. Саме ці «руки», один їх дотик , привносять тепло, захист і спокій. Погляд... втомлених, дуже добрих очей відображає багату життєву історію та людську правду. Погляд бабусі , спрямований на кожного, той самий турботливий і ніжний... Матеріал в якому представлена робота – поліефірна смола та смола з тканиною.

The sculpture "Granny" is an image which is familiar for us from our childhood. This image is like clean linen, which creases show the energy, dynamic, endurance and tolerance. The hands...are work-worn, fatigued, covered with cobweb of wrinkles. It is precisely these hands, one their touch bring warm, protection and peace. The look of ...tired and very kind eyes reflects a rich life history and human truth. Grandmother's look touches everyone. It is the most attentive and tender indeed ... Polyester resin and a resin with cloth represent the material which provides the work-masterpiece.

CHRISTINA RIDZEL

ridzel.arts.in.ua
sculptura.ridzel@gmail.com

агент | agent
+38 067 773 10 98

Behance

YouTube

designed by

JJIWELL
studio of creation

jjiwell.com

